

Rogamus vos omnes, suprascripti seniores, et qui hic nomine tenus non sunt positi, vos vestrique successores, usque in perpetuum custodire hujus nostræ textus, videlicet ut monasterium sanctissimi ac beatissimi præcursoris et martyris Christi Joannis, et confessoris domini Reverentii, positorum in loco qui dicitur Angeriaco, ab hac præsentis die Kal. Maiarum, defendere, ac benigne tractetis cum religioso domno Aymerico ejusdem Patre loci, cum cuncta caterva monachorum a Deo sibi credita, ita venerari, sicut decet in omnibus, maxime tamen pro eo quod regulam sanctissimi Patris Benedicti inviolabiliter audivimus custodiri. Quapropter obnixè precamur et præcipiendo præcipimus ut nullus sit ab hac hora inantea usque in sæcula sæculorum res prædicti monasterii temerare [ausus], et quod absit! aliquid exinde auferre præsumat, nisi tantummodo ex consensu ejusdem loci Patris et omnium fratrum. Si quis autem hanc nostram assertionem custodire voluerit, habeat benedictionem a Filio S. Mariæ et a præcursore ejusdem Domini nostri Jesu Christi, et absolutus sit a B. Petro apostolo, et a me ejusdem pastoris vicario, ab omnibus peccatorum vinculis, etc. Vos autem valete et pro me orate.

XXI.

Epistola Joannis XIX papæ ad Guillelmum comitem.
(Circa an. 1030.)

[*Histoire générale du Languedoc tom. II, Preuves, pag. 185, ex Chronico ms. Amymerici de Peyrat. Biblioth. Colbert.*]

JOANNES episcopus, servus servorum Dei, domino GUILLELMO glorioso comiti, charissimam salutem et apostolicam benedictionem.

Mittimus ad tuam benignitatem veluti ad charissimum filium, ut audias nostram exhortationem, et benefacias monasterio sancti Petri de Moyssiaco, ut ipse beatus Petrus, qui est pastor et nutritor omnium fidelium, beneficiat de te cum a præsentis vita subtraxeris. Arnaldus Oddo vice comes Gasconie, miles tuus, possidet injuste duas ecclesias quæ pertinent jam dicto monasterio Sancti Petri; una est ædificata ad honorem sancti Martini, in loco qui dicitur Orriolo; alia sancti Saturnini, in Flamalingis. Manda Arnaldo ut reddat sancto Petro duas ecclesias cum omnibus pertinentiis illarum, ut fratres commorantes in prædicto monasterio habeant de eisdem ecclesiis quod rectum est, et propter tuam animam quotidie supplicent Domini clementiam, ut, cum per divinam vocationem de hac luce deporta-

beris ab angelis sanctis, æternam habeas requiem. Quod si non peregeris secundum quod tibi per præsentem epistolam transmisimus, ex auctoritate Petri apostoli scias te esse excommunicatum, ita ut in ecclesiam non ingrediaris, neque communionem accipi. s. Vale

XXII.

Joannis XIX epistola qua omnes et bonum facientes excitat ut in restituendam ecclesiam Magalonensem incumbant.

(Anno 1024-1033.)

[MANSI, *Concil. tom XIX, col. 570.*]

JOANNES episcopus, servus servorum Dei, omnibus bonum facientibus in Ecclesia Magalonsensi, ad honorem apostolorum Petri et doctoris gentium Pauli dedicata et dedicanda, salutem charissimam, cum benedictione apostolica et absolute.

Supradictam Magalonsensem ecclesiam, peccatis exigentibus, ad nihilum redactam audivimus, unde valde dolemus, quia Ecclesiarum desolatio Christianorum detrimentum esse dignoscitur. Ob hoc quidem tam Ecclesie supradictæ quam et omnibus circumcirca degentibus suggerere volumus Christianis ut in restauratione hujus ecclesie laborent: peccatorum namque suorum veniam et indulgentiam promereri a justo judice apostolica auctoritate spondemus, quicumque de propria hæreditate vel de propriis bonis offerendo, aut de beneficiis reddendo, ecclesiam supradictam relevare nisus fuerit. Nam unam et similem mercedem accipiet qui propria offeret, et qui beneficia ecclesiastica reddet in commune, et benedictione pariter et absolute apostolica fruatur. Quod si aliquis episcopus, vel cuiusque dignitatis honore, quod ibidem ablatum fuerit, pravo ingenio alienare, usurpare vel vendere voluerit, maledictione anathematis percussatur, habeaturque extraneus a Christianorum consortio et regno Dei. Hoc vero decretum firmari ab omnibus volumus episcopis, quos Arnaldus invitaverit, sicut nos fecisse inferius cognoscent. Bene valete. Aldericus Dei gratia Vercellensis episcopus. Reynaldus Dei gratia Papiensis episcopus. Petrus, quem dicunt episcopum sanctæ Rufinæ, subscribens firmavit. Ismundus archiepiscopus Ebredunensis firmavit. Oldericus episcopus Aurelianensis Ecclesie. Raymundus episcopus de Rende. Deodatus episcopus Lunensis firmavit. Alcuus Astensis firmavit. Vardinus Taurinensis firmavit. Bernardus Aggenensis firmavit. Deodatus episcopus Tholonensis firmavit. Petrus episcopus Massiliensis firmavit.

ilationis diligentia hortamur communem vestram paternitatem ut in uno imitemini cogitationes hominum pervidentem Dominum Salvatorem, ut dicatis ad aliquem vobis unanimem, quemadmodum et ipse Petro: « Quid dicunt homines de me? » Si vero responsum ejus ex fide fuerit, animadvertite qualiter sonuerit; si clare, custodite ne obfuscetur; si vero obscure, lux mundi oranda est, qualiter ita fulgeatis, ut universis in gremio Ecclesiæ constitutis ad viam mandatorum Dei gradiendam lumen præbeatis. Sed est fama rei, quæ nuper apud vos accidit, de qua quis audiens, si non scandalizatur, noverit se longe ab amore superno disparari. Quoniam licet potestas Romani imperii, quæ olim in orbe terrarum monarches viguit, nunc per diversa terrarum loca innumeris regatur sceptris, ligandi solvendique in cælo et in terra potestas incumbit magisterio Petri. Atque idcirco ista diximus, ut animadvertatis non aliter Græcos quam cenodoxia, hoc quod audivimus apud vos requirere, impetravisse. De cætero quoque optamus, uti universalem decet antistitem, vos acrius in correptione et disciplina sanctæ et apostolicæ Ecclesiæ vigere, æternæque et feliciter in Christo valere.

II.

Ejusdem ad eundem. — Invehitur in Simoniacos.

[MABILL., *ibid.* pag. 330.]

Parcite, quæso, parcite, qui dicimini sal terræ et lux mundi. Sufficiat hominibus jam semel Christum fuisse venditum pro communi salute universorum. Jam enim refugæ veri luminis, solo nomine pastores, ovile Christi, imo membra illius, videte post vos quo eunt. Si juxta fontem tepet rivus, in longinquum fetere nulli dubium est. Idcirco cura quibusdam venditur ad suum interitum. Volo vos pastores ac pontifices omnes in commune judicis securim gestantis, ante januam assistentis memores.

III.

Halinardi abbatis sancti Benigni epistola ad Joannem papam XIX.

[MABILL., *Annal. Bened. IV*, Append. 728.]

Domno sancto totius orbis magistro, JOANNI videlicet, universali papæ, et humilis abbas potestatis Sancti Benigni, cum tota congregatione sanctorum fidelia orationum servitia.

Totum non latet mundum Romanæ Ecclesiæ pastorem apostolica vice ita fungi, ut quod ipse in ecclesiastico ordine constituerit, ratum, stabile et inviolabile permaneret in ævum. Dignum ergo est ut resolutori civium philosophiam virtutum, scilicet discretionem semper habeat secum, ne videlicet ille, cui potestas ecclesiarum data, hoc ignoranter pro-

A surripere auctoritatis vestræ, celsitudinem petere velle; quatenus accepta a vobis licentia cœmeterium nostrum ad se transferant in castellum. Scitis autem quod si qui antiquam Patrum constitutionem mutare volunt, non quæ Dei, sed quæ sua sunt, quærunt; rogamus ergo propter Deum ne concedatis, et nos opportuna memoriam servitii habebimus.

IV.

Epistola Jordani episcopi Lemovicensis ad Benedictum papam VIII, de non ponendo S. Martiali in numero apostolorum (4).

[*Gall. Christ. II*, append., pag. 161.]

Domno ac venerabili, Deo et hominibus dilecto, papæ nostro BENEDICTO, ROBERTUS Dei gratia rex Francorum, GUILLELMUS dux Aquitanorum, archiepiscopus Bituricensis, archiepiscopus Burdegalensis, archiepiscopus Turonensis, omnesque eorum suffraganei, nec non ISEMBERTUS Pictavensis, ARNALDUS Petroguoricensis; JESOLO, ROO, cæterique eorum confratres, JORDANUS episcopus Lemovicensis, qui hanc chartam scribere jussit, hi omnes domino apostolico salutem et dilectionem.

Dominum nostrum Jesum Christum scimus et credimus duodecim sibi elegisse apostolos, quibus dedit potestatem ligandi atque solvendi; ex quibus cecidit unus nomine Judas, in cujus locum ceteri apostoli elegerunt alium nomine Mathiam, ut duodecem restaurarent numerum; in quorum consortium Dominus noster alios septuaginta duos sibi elegit, quos et discipulos vocavit, ex quibus beatus Petrus princeps apostolorum unum sibi elegit nomine Martialem, qui una cum illo aderat ante præsentiam Domini nostri Jesu Christi; et ad cœnam et ubicunque Dominus noster aliquod suis apostolis ostendebat miraculum, beatus Martialis cum S. Petro interfuit. Sed post sanctam Domini resurrectionem ac ascensionem beatus Martialis, qui fuit ex septuaginta duobus discipulis unus, beato Petro adhærebat; quem Martialem beatus Petrus cum duobus presbyteris Alpiniano et Austricliniano Gallicam gentem prædicare transmisit. Illi vero iter carpentes, venerunt Elsam; ibi mortuus est Austriclinianus unus ex presbyteris. Inde statim beatus Martialis rediens Romam, sancto apostolo unum ex comitibus suis mortuum nuntiavit; cui apostolus ait: « Sume tibi baculum istum, et cum pervenias ad corpus, tange istud isto meo baculo, et dic: *In nomine Domini nostri Jesu Christi surge, Austricliniane, Deus erit comes itineris tui.* » Beatus Martialis jussa S. apostoli implevit, tetigit corpus Austricliniani, et statim sanus effectus est; inde proficiscentes venerunt Lemovicem epistolam istam invenerunt

adorabat idola vana et surda, beatus Martialis cum duobus suis presbyteris Alpiniano et Austricliniano, adjuvante duce Stephano, basilicam construxit, et in honore B. Stephani primi martyris dedicavit; ibi divina celebravit mysteria, admonuit, docuit usque dum totam Aquitanicam gentem a via erroris ad veram vitam, quæ Christus est, perduxit; tandiu ibi missarum solemniam celebravit usque dum ante ipsum altare protomartyris Stephani linivit, et cum magna angelorum reverentia animam Deo reddidit. Dux vero Stephanus cum magno honore corpus illius foras civitatem sepelivit, in eo loco ubi ipse sanctus Martialis ecclesiam in honore S. Petri sui magistri ædificavit. S. Aurelianus successor illius, quem ipse S. Martialis de inferno traxit, Ebulus, Alicus, Ermogevianus aliique ejus successores usque triginta sex. Ego vero septimus qui vocor Jordanus, omnium infimus. Hi omnes pro sanctissimo confessore eum habuerunt. Similiter omnes abbates in ejus monasterio habitantes usque in hodiernum diem. Iste abbas, qui nunc est, novitate deceptus, superbia elatus, venit ad me, qui sum vilior meis antecessoribus, deprecans ut in consilio meo, et in synodo sanctissimum confessorem in numero ponerem apostolorum, quod facere nolui. Ille perseverans dictis, fidem quam habuit, cum duodecim monachis illius monasterii, mihi promisit ut cum auctoritate in omni consilio me defenderet. Hoc facere non potuit in consilio Guillelmi Aquitanorum ducis, audiente archiepiscopo Bituricensi, Isemberto Pictaviensi, cæterisque eorum suffraganeis. Omnes epi-

A scopi Francorum, Alvernorum, Vasconum, Aquitanorum, cum quibus ego fui locutus, comprobant et confirmant sanctissimum confessorem Martialem non debere tollere de illo loco ubi sancti Patres et nostri antecessores eum posuerunt, et non esse apostolatum nisi auctoritate comprobatum. Talem dicunt rationem: « Si ego S. Martialem, qui fuit ex septuaginta duobus, in numero ponam apostolorum, illi omnes septuaginta duos in numero ponunt apostolorum, et ubi eorum corpora condiuntur, ipsum locum pro apostolatu tenere. » Tibi vero, ego Jordanus, has litteras mitto de parte istorum prædictorum, regis scilicet Roberti, Guillelmi ducis Aquitanorum, archiepiscoporum omnium, videlicet catholicorum, qui mihi contradicunt ne sanctum Martialem in numero ponam apostolorum. Tu autem si ausus es facere quod non fecerunt sancti tui antecessores Gregorius, Clemens, Bonifacius, et multi alii, ut ponerent confessores inter apostolos, si peccatum est, tuum sit; ego ero liber a culpa, neque iniquitas, neque peccatum meum; voluntatem omnium Aquitanorum tibi monstrabo, quia ille abbas seductor nulla alia causa hoc facit, nisi quia vult destruere sedem episcopalem primi martyris, et apostolatum S. Petri advilare. Per istius chartæ portatorem litteras mihi mitte, et per omnia tuam voluntatem mihi manda. Ego ad præsens tecum loqui non potero, sed quanto citius mihi erit posse, limina sancti Petri adibo.

C Vale viriliter, age jussa Patrum, noli præterire.

ANNO DOMINI MXXXVIII.

SANCTUS GODEHARDUS

EPISCOPUS HILDESHEIMENSIS

VITA SANCTI GODEHARDI

Auctore WOLFFERO, ejus æquali et discipulo, ejusdem ecclesiæ canonico.

(MABILL. Act. Bened., VIII, 395 ex cod. ms. Compendiensi.)

OBSERVATIONES PRÆVIÆ.

1. Præter sanctum Bernwardum, cujus Vitam supra annum 1025 dedimus, habemus hoc sæculo alterum Ecclesiæ Germanicæ lumen, quod nobis suppeditat Hildesheimensis Ecclesia. Is est Godehardus.